

Předmluva

Dostává se Vám do ruky první pokus o vytvoření učebnice jazyka Na'vi (nebo chcete-li „na'vijštiny“) určené pro české (a potažmo slovenské či možná i polské) publikum. Jejím cílem je umožnit zájemcům proniknout do tajů tohoto jazyka postupně od úplných základů a poskytnout tak alternativu nebo spíše doplněk ke stávajícím dokumentům majícím povahu spíše referenčních příruček, neboť tyto jsou pro učení již z podstaty nevhodné a zájemce spíše odradí.

Tato učebnice si také klade za cíl zprostředkovat cestu za poznáním na'vijštiny srozumitelnou a názornou cestou, aby jeho používání bylo přínosné a zábavné i pro běžné čtenáře neznalé např. odborných jazykovědných pojmů. Jednoduché vysvětlení všech důležitých vlastností jazyka, stejně jako přehledné grafické ztvárnění, praktické příklady, zvukové nahrávky a dostatek cvičení by měly zajistit, aby se každá chvíle strávená poznáváním tohoto krásného jazyka stala příjemnou a užitečnou.

Během studia na'vijštiny se jistě setkáte s otázkami typu: „Proč se učíš zrovna to? K čemu ti to bude? Proč se neučíš raději nějaký užitečnější jazyk?“ a rád bych zde na ně nabídl alespoň stručné odpovědi. Začal bych přirovnáním: Proč se statisíce Čechů učí německy? Pravděpodobně proto, že chtějí mít možnost komunikovat s lidmi, kteří také německy umí, ať již s Němci, nebo s jinými lidmi, kteří sdílí zájem o německý jazyk a potažmo o německý národ a kulturu. A nebo případně kvůli pracovnímu uplatnění, které je zrovna v tomto případě docela široké. Ale nyní si položme podobnou otázku: Proč se stovky Čechů učí např. estonsky? Pravděpodobně proto, že chtějí mít možnost komunikovat s lidmi, kteří také estonsky umí, ať již s Estonci, nebo s jinými lidmi, kteří sdílí zájem o estonský jazyk a potažmo o estonský národ a kulturu. A že takoví lidé musejí být pro studenta estonštiny velice zajímaví! Nu a teď již můžeme bez problémů odpovědět na otázku, proč se pár Čechů učí zrovna na'vijsky: Protože chtějí mít možnost komunikovat s lidmi, kteří také na'vijsky umí a potažmo s lidmi majícími

zájem o na'vijskou kulturu, což bývá přímo spjato s láskou k přírodě, s nespokojeností s bezohledností lidstva a tak dále... Není toho málo a na'vijština může být skvělým prostředkem, díky kterému se lidé se společnými zájmy a názory najdou a umožní jim spolu komunikovat i přesto, že by díky jazykové bariéře tuto možnost jinak vůbec nemuseli mít.

Ještě stále nejste přesvědčeni, že na'vijština je ten správný jazyk, jehož učení stojí za to věnovat čas a úsilí? Pokud jste se zatím učili jen češtině blízké jazyky, např. angličtinu, němčinu či třeba ruštinu, jak je v našich luzích a hájích obvyklé, zřejmě jste se ještě plně neseťkali s krásou poznávání opravdu cizího jazyka: Ve chvíli, kdy Vám začnou plynout z úst slova a věty v jazyce, který je Vašemu rodnému vzdálený tak, jak je to jen možné, a to bez toho, abyste je museli v duchu překládat z češtiny, poznáte nejen jaké to je, komunikovat zcela jiným vzrušujícím způsobem, než na který jste byli doposud zvyklí, ale také to, že tím, že dokážete na'vijsky mluvit, zároveň již dokážete jistě alespoň částečně jako Na'vi i přemýšlet: A tak se ve Vás usídí kus na'vijské duše a s každým kouskem poznání tohoto jazyka budete nejen blíže Eywě, ale také díky Vám bude Pandora opět o něco skutečnější a Vy budete mít možnost do ní nahlédnout.

Děkuji Vám tedy, že jste po této učebnici sáhli a přeji Vám hodně štěstí na této cestě...

Qel ayngaru seiyyi irayo ulte Eywa ngahu livu!

Děkuji Vám a necht' je Eywa s Vámi!

Použité konvence

V rámci dodržení standardní lingvistické notace jsou i v této učebnici ta slova a věty, které jsou uvedené jako příklad špatného použití nebo poukazují na jiné než správné či zmiňované použití, označeny hvězdičkou (*).

Přízvuk se v psané na'vijštině běžně neuvádí, avšak pro studijní účely je zde označován tečkou pod samohláskou přízvučné slabiky. Např. „*kìyevame*“ (*nashledanou*).

Protože na'vijština je jazyk bez vlastní původní psané podoby, za-

pisuje se čistě foneticky ustáleným přepisem latinkou. Odchyly ve výslovnosti je tak možné zapisovat také jak foneticky, podle skutečné výslovnosti, tak pravidelně podle zásad tvoření slov.

Obsah

Použité konvence	2
1 Sänumvi a'awve	5
Výslovnost	5
Základní fráze	11
Rozhovory	12
2 Druhá lekce	14
3 Třetí lekce	15
4 Posledních pár slov	16
42 Testovací lekce	17
Rámec	17
Zvuk	17
Nic	17
Něco	17

Sāṇumvi a'awve

Výslovnost · Slovíčka · Základní fráze

1

Výslovnost

Prvním krokem k osvojení si každého jazyka je poznání zvuků – hlásek, jejichž pomocí se v něm tvoří slova. Na'vijská výslovnost je v mnoha ohledech podobná české, skýtá však některá úskalí, jimž je potřeba věnovat pozornost. Zde jsou vypsány, seřazeny od nejméně problematických po nejproblematictější:

- rozdíl mezi měkkým a tvrdým **v** ($v \neq w$)
- dlouhé slabikotvorné **l** a **r** ($l/r \neq ll/rr$)
- rozdíl mezi měkkým a tvrdým **i** ($i \neq ì$)
- pohyblivý přízvuk (*t $\dot{u}$ te* (osoba) $\neq$ *tut $\dot{e}$* (žena))
- hlásky nepřítomné v češtině (**kx**, **px**, **tx**, **ä**, **w**)
- pohyblivý ráz (*'eveng* (dítě) $\neq$ *eveng* ((více než tři) děti))

Samohlásky **a**, **e**, **o** a **u** jsou stejné jako v češtině. Samohláska **i** má stejně jako v češtině dvě podoby, nicméně používají se odlišně: **i** představuje stejný zvuk, jaký se v češtině vyslovuje při čtení dlouhého **í/ý**, pouze s tím rozdílem, že nemusí být nutně dlouhé, naopak **ì** představuje zvuk, který se v češtině vyslovuje při čtení krátkého **i/y**. Např. při odhlédnutí od délky hlásek lze rozdíl mezi těmito dvěma hláskami pozorovat na dvojici českých slov „pili“ a „pìlí“, z nichž první by se na'vijsky zapsalo „pìlí“ a druhé „pili“.

POZOR!

Na'vjiština s výjimkou rozdílu souhláskovým **l/r** a samohláskovým **ll/rr** narozdíl od češtiny nerozlišuje délku hlásek a ta tím pádem také neovlivňuje význam slov. Dlouze se často vyslovuje přízvučná slabika v daném slově, ale není to pravidlem.

Samohláska **ä** představuje zvuk, který je přesně na půli cesty mezi českým **a** a **e** a odpovídá např. finskému **ä**, starému slovenskému **ä** nebo správně vyslovenému německému **ä**. V praxi se však toto **ä** vyslovuje hodně blízce obyčejnému **a**. Za samohlásky se také považují spřežky **ll** a **rr**, které výslovností odpovídají slovenskému dlouhému **í** a **ř**, a v této dlouhé podobě jsou vždy slabikotvorná, protože jsou považovány za samohlásky.

Samohláska	Výslovnost	Příklad
a	jako české a	<i>at̪an</i> <i>světlo</i>
ä	mezi českým a a e	<i>äje</i> <i>vize</i>
e	jako české e	<i>eltu</i> <i>mozek</i>
i	jako české í/ý	<i>ir̪ayo</i> <i>děkuji</i>
ì	jako české i/y	<i>ìlä</i> <i>poděl</i>
ll	jako dlouhé české l	<i>'ewll</i> <i>rostlina</i>
o	jako české o	<i>ontu</i> <i>nos</i>
rr	jako dlouhé české r	<i>fr̪r̪fen</i> <i>navštívit</i>
u	jako české u	<i>uv̪an</i> <i>hra</i>

POZOR!

Písmena **i** a **ì** sice představují stejné hlásky, jaké se vyskytují i v češtině, ale narozdíl od češtiny, kde je krátké **i/y** vždy z hlediska výslovnosti tvrdé, je **i** vždy měkké a **ì** vždy tvrdé bez ohledu na délku.

Za jednu samohlásku se v rámci slabiky považují také dvojhlásky **aw**, **ew**, **ay** a **ey**. **aw** a **ew** se vyslovují jako v češtině dvojhlásky **au** (jako ve slově **auto**, ale ne jako ve slově ***naučit**) a **eu** (jako ve slově **eukalypt**, ale ne jako ve slově ***neurčitý**), **ay** a **ey** se jak vyslovují jako české **aj** a **ej**.

POZOR!

Narozdíl od češtiny se souhlásky nesplývají do sebe a každá tvoří vlastní móru (slabiku) a tedy se vyslovuje zvlášť; nevznikají mezi nimi však rázy nebo mezery, přecházejí volně do sebe, ale každá z nich zazní nezměněná ve své původní podobě. Skupina hlásek **au** se tedy bude číst stejně jako české **au** např. ve slově **naučit**, kde tato skupina není dvojhláskou.

Souhlásky **f**, **k**, **l**, **m**, **n**, **p**, **r**, **s**, **t**, **v** a **z** se čtou a vyslovují stejně jako v češtině. Souhláska **ts** se vyslovuje stejně jako české **c** a **y**, které je narozdíl od češtiny souhláskou, stejně jako české **j**. Hlásky **h** je podobná českému ekvivalentu, je však neznělá a při její správné výslovnosti by se tedy nemělo chvět hrdlo (hlavně pod ohryzkem); této správné výslovnosti lze dosáhnout tím, že se české **h** jakoby nahlas zašeptá. Souhláska **ng** odpovídá výslovnosti českého (nosového) **n** před hláskou **k** nebo **g**, tedy např. jako **n** ve slově **banka**. Souhláska **w** se vyslovuje přibližně tak, jak by znělo **u**, bylo-li by souhláskou; odpovídá slovenskému **v** na konci slova, jako např. ve slově **krv** nebo **Prešov**.

Velmi složitými na výslovnost jsou tzv. ejektivní souhlásky **kx**, **px**, a **tx**, jejichž výslovnost by se dala připodobnit tomu, že ono **k**, **p**, resp. **t** nevyslovíme hned, ale necháme ho chvíli v krku a ústech nabírat sílu

pak ho ze sebe co nejrychleji vyrazíme. Důležité ovšem je po vyslovení takovéto hlásky plynule pokračovat hláskou následující bez vkládání pauzy.

POZOR!

Rozdíl mezi **k** a **kx**, **p** a **px**, resp. **t** a **tx** může ovlivnit význam slova. Např. *ka* = *napříč*, zatímco *kxa* = *ústa*. Je proto důležité naučit se tyto hlásky vyslovovat správně.

Poslední souhlásku je tzv. ráz, který se píše jako ' (odsuvník) a označuje stejný zvuk, jaký se v češtině vyskytuje před každým slovem začínajícím samohláskou. Např. při vyslovování českého slova „ahoj“ je ráz to zaražení vzduchu vyskytující se před tím **a**. Začátek slova by se tedy napsal '**a** a nikoliv jen ***a**.

POZOR!

Pro české mluvčí je velmi obtížné naučit se ráz na začátku slova před samohláskou nevyslovovat, ale jeho (ne)přítomnost může ovlivnit význam. Např. slovo '*eveng* = *dítě*, ale *eveng* = (*více než tři*) *děti*. Je tedy důležité vyslovovat ráz jen tam, kam patří, a slova nezačínající či nekončící rázem nechávat volně splynout do sebe, jako by to bylo slovo pouze jedno.

Souhláska	Výslovnost	Příklad
'	ráz	'eveng dítě
f	jako české f	fr̥fen navštívít
h	neznělé h	hahaw spát
k	jako české k	ka napříč
kx	ejektivní k	kxa ústa
l	jako české l	ler̥ik listnatý
m	jako české m	m̥akto jezdec
n	jako české n	n̥ume učit se
ng	nosové n	nga ty
p	jako české p	pewn krk
px	ejektivní p	pxun paže
r	jako české r	run najít
s	jako české s	s̥iltsan dobrý
t	jako české t	teya plný
ts	jako české c	tsawl velký
tx	ejektivní t	txon noc
v	jako české v	vitra duše
w	souhláskové u	weyn kreslit
y	jako české j	yawne milovaný
z	jako české z	z̥is̥t̥ rok

POZOR!

Souhlásky **k**, **p** a **t** (narozdíl od jejich ejektivních podob **kx**, **px** a **tx**) jsou na konci promluvy tzv. „nevypuštěné“, tedy vzduch dorazí jen na to místo, kde mluvidla brání jeho dalšímu průchodu a vytvoření této hlásky, ale ven už nepokračuje. Výsledkem toho jsou tyto hlásky na konci promluvy prakticky nerozpoznatelné, ale naopak se tak velmi dobře rozliší od jejich ejektivních variant.

Přízvuk (v této učebnici značený tečkou pod samohláskou dané slabiky) v na'vijštině narozdíl od češtiny není umístěn vždy na první slabice, nýbrž každé slovo má svůj přízvuk pevně daný a většinou se nepohybuje ani při rozvíjení slova afixy (předponami, příponami a infixy). Např. slovo „leNḁ'vi“ (*na'vijský*) si zachovává přízvuk původního slova „Nḁ'vi“ (*lid*), z něž bylo odvozeno. Výjimky z tohoto pravidla existují, ale je jich jen velmi málo; na druhou stranu ta slova, která takovému výjimce podlehla, bývají naopak velmi častá. Např. ve slově „oḁeru“ (*mně*) došlo k posunu přízvuku oproti původnímu slovu „oḁ“ (*já*).

Skupina hlásek „oḁ“ může být v případě, kdy je přízvuk na **e**, vyslovována nepravidelně jako „wḁ“. Tedy slovo „oḁeru“ (*mně*) může být vyslovováno jak pravidelně (tedy „oḁeru“), tak jako „wḁeru“. Slovo „ayoḁeng“ (*my: já, ty a alespoň dva další*) pak jako „aywḁeng“. Nicméně slovo „oḁ“ (*já*) se nemůže vyslovovat „*wḁ“, neboť přízvuk tu není na **e**, nýbrž na **o**.

Jiná situace ovšem nastává při odvozování nových slov, zejména protože dojde-li k vytvoření nového slova složením více jiných slov, z nichž každé má již přízvuk svůj, toto nové slovo může mít přízvuk jen jeden. Např. složením slov „unil“ (*sen*), „ṭṭṛan“ (*chodit*) a „ṭokx“ zůstal u nově vzniknuvšího „unilṭṭṛantokx“ (*avatar*) zachován přízvuk pouze prostředního slova.

Pozn.: U jednoslabičných slov není třeba přízvuk uvádět, neboť je vždy umístěn na jediné samohlásce toho slova. U výše uvedeného příkladu byl výjimečně uveden pro ilustraci.

POZOR!

Protože přízvuk slabiky je vždy umístěn na samohlásce, zůstává na ní i v případě, že se tato samohláska stane např. vložení afixu součástí jiné slabiky. Např. při odvození slova „längu“ (být a nebýt při tom rád) ze slova „lu“ (být) zůstává přízvuk stále na samohlásce **u**.

Základní fráze

Sṛane. = Ano.

Kehe. = Ne.

Kaltxì. = Ahoj. (pozdrav na uvítanou)

Qel ngati kameie. = Zřím tě. (pozdrav na uvítanou)

Kame ngat. = (hovorová podoba od „Qel ngati kameie.“)

Kìyevame. = Uvidíme se! (pozdrav na rozloučenou, dosl. „Ať se uztříme!“)

Eywa ngahu (livu). = (Bud') sbohem! (pozdrav na rozloučenou, dosl. „(Necht' je) Eywa s tebou!“)

Txon lefṛom. / Lefṛoma txon. = Dobrou noc. (dosl. „Pokojná noc.“)

Ngaru lu fṛom srak? = Jak se máš? (dosl. „Jestlipak je ti dobře?“)

Sṛane, oeru (kop) leiṛ fṛom. = Mám se dobře. (dosl. „Ano, je mi (také) dobře.“)

Kehe, oeru (kop) kelängu fṛom. = Nemám se dobře. (dosl. „Ne, není mi (také) dobře.“)

POZOR!

Částice *srak* na konci tázací věty označuje tzv. zjišťovací otázku, tedy takovou, na níž je potřeba odpovědět buď ano nebo ne. Odpověď na otázku „*Ngaru lu fpom srak?*“ (*Máš se dobře?*) musí být tedy buď „*sraṅe*“ (*ano*) nebo „*kehe*“ (*ne*).

Ngaru tut? = *A tobě?* (v reakci na „*Ngaru lu fpom srak?*“)

Fyape fko syaw ngar? = *Jak se jmenuješ?* (dosl. „*Jakým způsobem se tě nazývá?*“)

Oeru syaw fko _____. = *Jmenuji se* _____. (dosl. „*Nazývá se mě* _____.“)

Oe lu _____. = *Já jsem* _____. (obdoba „*Oeru syaw fko* _____.“)

Rutxe. = *Prosím.* (pouze při žádosti)

POZOR!

Na'vijské slovo „*rutxe*“ lze použít pouze ve smyslu prosby či žádosti, např.: „*Věřte mi, **prosím,***“ nikoliv však ve smyslu pobídky či svolení, např. při uvolnění místa ve dveřích, ani jako odpověď na poděkování.

Irayo. = *Děkuji.*

Oeru txoḡa livu. = *Omlouvám se.* (dosl. „*Kéž mi je odpuštění.*“)

Ngaytxoḡa. = *Promiň.*

Rozhovory

A: *Kaltxi*. (*Ahoj.*)

B: *Kaltxi*. *Oe lu B, ngar fko syaw fyape?* (*Ahoj. Já jsem B, ty se jmenuješ jak?*)

A: *Oeru syaw fko A. Ngaru lu fpom srak?* (*Já se jmenuji A. Jak se máš?*)

B: *Sraṅe, oeru leiḡ fpom, irayo. Ngaru tut?* (*Mám se dobře, děkuji. A ty?*)

A: *Oeru kop leiḡ fpom, irayo.*

B: *Ōe 'e'feiu prrte' . Kiyevame. (To je dobře. Měj se.)*

A: *Kiyevame ulte Eyywa ngahu! (Měj se a sbohem!)*

Druhá lekce

Něco · Něco jiného · Ještě něco

2

Třetí lekce

Červená · Zelená · Žlutá · Amfiteátr

3

Posledních pár slov

Pískoviště · Zálesák · Parkety a linoleum

4

Testovací lekce

Rámec · Zvuk · Nic

42

Rámec

Úžasné, ne?

Zvuk

Frrfen! Frrfni si!

Nic

Něco

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Suspendisse eget nisl nec odio commodo porta. Donec adipiscing ultrices nunc id cursus. Aenean posuere scelerisque adipiscing. Donec quis turpis sit amet libero ornare varius eget in erat. Praesent posuere massa sit amet orci viverra porta. Phasellus lobortis accumsan lacus, vitae pulvinar quam dictum facilisis. Maecenas eu enim lacus. Integer mattis sapien eu ipsum varius vulputate. Donec commodo mauris vitae lorem hendrerit nec faucibus nulla aliquam. Phasellus id eros sed est eleifend suscipit. Suspendisse bibendum scelerisque velit a commodo. Suspendisse potenti. Pellentesque sapien mauris, convallis id egestas at, hendrerit tempus tortor. Phasellus venenatis ipsum molestie erat sollicitudin

pretium cursus lacus sodales. Sed sodales sagittis tincidunt. Mauris leo metus, vestibulum mollis pretium eu, consequat vel augue.

Praesent elementum posuere risus eget hendrerit. Donec lobortis sem vitae tortor mattis volutpat. Ut dolor mauris, gravida nec dignissim nec, pellentesque sit amet sem. Aenean eu massa ac nunc eleifend auctor. Quisque scelerisque laoreet feugiat. Nam viverra rhoncus tellus, in consequat nunc gravida et. Cras ut velit nisi. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Aliquam rhoncus, ante eu fermentum convallis, turpis nisl ornare massa, vel gravida risus dolor sit amet arcu. Vestibulum eget neque vitae ante laoreet pulvinar ac ut mauris. Etiam faucibus ultrices risus, et dapibus lectus vestibulum vitae. Donec at sapien vel ipsum facilisis volutpat. Nam lorem mauris, volutpat sit amet bibendum eget, viverra ut arcu. Cras purus augue, aliquam sed facilisis et, dictum eu nisl. Nam magna elit, ornare eget cursus mattis, auctor vel felis. Nullam pellentesque ornare tellus ut sagittis. Sed auctor aliquet lacus, ac adipiscing turpis tincidunt id. Duis tincidunt est et eros varius lacinia.

Sed ut sem neque, eu auctor est. Aliquam ipsum ligula, sagittis non ornare ac, varius id nunc. Integer venenatis nunc viverra lectus dapibus a tincidunt ligula tempus. Aenean sed libero nunc, eget vulputate mauris. Proin varius molestie pellentesque. In sed massa eu nisl ultrices viverra suscipit sit amet lectus. Donec felis tortor, fringilla sit amet suscipit at, aliquet eu metus. Integer consectetur ipsum vel metus bibendum et feugiat leo faucibus. Proin elementum ultrices ullamcorper. Quisque urna nunc, facilisis ut rhoncus ac, laoreet vel mauris. Nam molestie risus eu nisl ultrices nec commodo massa ultricies. Ut elementum pellentesque enim, vel venenatis diam pharetra ut. Proin mollis suscipit orci in accumsan. Donec sit amet pharetra lacus. Curabitur lacus neque, tincidunt a convallis ut, vulputate et tortor. Quisque diam turpis, pretium eu dapibus ut, ultricies non odio. Sed ac mi massa, eu eleifend ipsum. Mauris porta facilisis nibh, id convallis eros tincidunt vel. Nam rutrum lacinia eros vel pretium.

Nullam ac volutpat mi. Donec porta, tellus eu sodales suscipit, risus nunc varius tellus, ac volutpat urna lorem non elit. Cras nec leo dolor, et malesuada mauris. Cras a convallis diam. Proin id porttitor risus. Cras ut lectus ac lorem dictum venenatis eu viverra arcu. Nam sed molestie enim. Nullam risus augue, feugiat quis vehicula vitae, accumsan

eget leo. Curabitur consequat, mauris a ornare vulputate, justo lacus hendrerit leo, vitae vulputate dui dui ut turpis. Praesent sit amet nulla quis ligula lacinia mattis sed et nunc. Phasellus nisl lorem, convallis sit amet consectetur in, malesuada in mi. Curabitur sem nulla, commodo aliquet commodo et, dictum ut nibh. Nullam fermentum convallis tincidunt. Nulla pharetra semper ante, at pulvinar nunc malesuada vel. Integer condimentum turpis ac nunc facilisis volutpat. Integer vitae nulla erat, a tincidunt ante.

Ut consequat massa at tellus tincidunt id fringilla sapien tincidunt. Vivamus suscipit orci non diam lobortis sed rutrum nibh facilisis. Curabitur odio ante, sollicitudin auctor vehicula quis, molestie non ante. Donec malesuada dui quis orci scelerisque aliquet. In ac urna metus. Aenean odio nulla, commodo et lobortis nec, suscipit ut diam. Vestibulum ornare nibh eget velit pulvinar fermentum. Nam ac turpis elit, faucibus tempus justo. Vestibulum eu massa lorem. Integer fringilla imperdiet aliquet. Phasellus mi augue, aliquet quis iaculis eu, iaculis vel tortor. Cras vitae ante eget felis elementum dignissim non vitae odio. Phasellus id sem vel arcu cursus blandit at sed orci. Etiam sed orci vel mauris aliquam pellentesque.

Index

'	hláska, 7	kx	hláska, 6
ä	hláska, 5	l	hláska, 6
ì	hláska, 4	ll	hláska, 5
a	hláska, 4	m	hláska, 6
aw	hláska, 6	n	hláska, 6
ay	hláska, 6	ng	hláska, 6
e	hláska, 4	o	hláska, 4
Ejektivní souhlásky, 6		Odsuvník	hláska, 7
ew	hláska, 6	p	hláska, 6
ey	hláska, 6	px	hláska, 6
f	hláska, 6	r	hláska, 6
h	hláska, 6	Ráz	hláska, 7
i	hláska, 4	rr	hláska, 5
k	hláska, 6	s	

hláska, 6

t

hláska, 6

ts

hláska, 6

tx

hláska, 6

u

hláska, 4

v

hláska, 6

z

hláska, 6